A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2018. szeptember 25.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – Európai Parlament – A Parlament tagjai juttatásainak az általuk való elköltése – A hozzáférés megtagadása – Nem létező dokumentumok – Személyes adatok – 45/2001/EK rendelet – Az adatok továbbításának szükségessége – Konkrét és egyedi vizsgálat – Részleges hozzáférés – Túlzott adminisztratív teher – Indokolási kötelezettség”

A T-639/15–T-666/15. és T-94/16. sz. ügyekben,

Maria Psara (lakóhelye: Athén [Görögország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-639/15. sz. ügyben,

Tina Kristan (lakóhelye: Ljubljana [Szlovénia], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-640/15. sz. ügyben,

Tanja Malle (lakóhelye: Bécs [Ausztria], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-641/15. sz. ügyben,

Wojciech Cieśla (lakóhelye: Varsó [Lengyelország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-642/15. sz. ügyben,

Staffan Dahllof (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-643/15. sz. ügyben,

Delphine Reuter (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-644/15. sz. ügyben,

a **České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s**. (székhelye: Prága [Cseh Köztársaság], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-645/15. és T-654/15. sz. ügyben,

* Az eljárás nyelve: angol.

Harry Karanikas (lakóhelye: Chalándri [Görögország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-646/15. sz. ügyben,

Crina Boros (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-647/15. és T-657/15. sz. ügyben,

a **Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica** (székhelye: Riga [Lettország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-648/15., T-663/15. és T-665/15. sz. ügyben,

Tóth Balázs (lakóhelye: Budapest [Magyarország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-649/15. sz. ügyben,

Minna Knus-Galán (lakóhelye: Helsinki [Finnország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-650/15. sz. ügyben,

Atanas Tchobanov (lakóhelye: Plessis-Robinson [Franciaország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-651/15. sz. ügyben,

Dirk Liedtke (lakóhelye: Hamburg [Németország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-652/15. sz. ügyben,

Nils Mulvad (lakóhelye: Risskov [Dánia], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-653/15. sz. ügyben,

Hugo van der Parre (lakóhelye: Huizen [Hollandia], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-655/15. sz. ügyben,

Guia Baggi (lakóhelye: Firenze [Olaszország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-656/15. sz. ügyben,

Marcos García Rey (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-658/15. sz. ügyben,

Mark Lee Hunter (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-659/15. sz. ügyben,

Kristof Clerix (lakóhelye: Brüsszel, képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-660/15. sz. ügyben,

Rui Araujo (lakóhelye: Lisszabon [Portugália], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-661/15. sz. ügyben,

Anuška Delić (lakóhelye: Ljubljana, képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-662/15. sz. ügyben,

Jacob Borg (lakóhelye: San Ġiljan [Málta], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-664/15. sz. ügyben,

Matilda Bačelić (lakóhelye: Zágráb [Horvátország], képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek)

felperesnek a T-666/15. sz. ügyben,

Gavin Sheridan (képviselik: N. Pirc Musar és R. Lemut Strle ügyvédek),

felperesnek a T-94/16. sz. ügyben,

az **Európai Parlament** (képviselik: N. Görlitz, C. Burgos és M. Windisch, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a Parlament 2015. szeptember 14-i A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C, A(2015) 8344 C, 2015. szeptember 15-i A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C, A(2015) 8305 C, 2015. szeptember 16-i A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C, A(2015) 8672 C és 2016. január 14-i A(2015) 13844 C határozatának a megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, mely határozatokkal a Parlament az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján elutasította a felperesek megerősítő kérelmeit a Parlamentnek a tagjai juttatásait érintő információkat tartalmazó dokumentumaihoz való hozzáférés iránt,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, I. Labucka (előadó), A. Dittrich, I. Ulloa Rubio és P. G. Xuereb bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. október 19-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A jelen kereset az Európai Parlament 2015. szeptember 14-i A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C, A(2015) 8344 C, 2015. szeptember 15-i A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C, A(2015) 8305 C, 2015. szeptember 16-i A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C, A(2015) 8672 C és 2016. január 14-i A(2015) 13844 C határozatának a megsemmisítésére irányul, amelyekkel a Parlament az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján elutasította a felperesek, Maria Psara, Tina Kristan, Tanja Malle, Wojciech Cieśla, Staffan Dahllof, Delphine Reuter, a České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harry Karanikas, Crina Boros, a Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Tóth Balázs, Minna Knus-Galán, Atanas Tchobanov, Dirk Liedtke, Nils Mulvad, Hugo van der Parre, Guia Baggi, Marcos García Rey, Mark Lee Hunter, Kristof Clerix, Rui Araujo, Anuška Delić, Jacob Borg, Matilda Bačelić és M. Gavin Sheridan megerősítő kérelmeit, amelyeket a Parlamentnek a tagjai juttatásait érintő információkat tartalmazó dokumentumaihoz való hozzáférés iránt terjesztettek elő (továbbiakban: megtámadott határozatok).

A jogvita előzményei

2 A T-639/15–T-666/15. sz. ügyekben 2015 júliusában, a T-94/16. sz. ügyben pedig 2015 novemberében minden egyes felperes dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet terjesztett a Parlament elé az 1049/2001 rendelet alapján.

3 E kérelmek azon „akták, jelentések és egyéb releváns dokumentumok másolataira” vonatkoztak, „amelyek részletesen ismertetik”, hogy az egyes tagállamok „európai parlamenti képviselői” a 2011 júniusa és 2015 júliusa közötti különböző időszakok során „hogyan és milyen időpontban költötték el a juttatásaikat (utazási költségek, napidíj és általános költségtérítés)”, valamint „azon dokumentumokra, amelyek feltüntetik az e képviselőknek parlamenti asszisztensi költségek címén folyósított összegeket”, és „az európai parlamenti képviselők azon számláinak a részletező kimutatásaira, amelyeket kifejezetten az általános költségtérítéshez kapcsolódó kifizetésekre használtak” (a továbbiakban: a kérelmezett dokumentumok).

4 E kérelmek a T-639/15. sz. ügyben a Parlament ciprusi tagjaira, a T-640/15. és T-662/15. sz. ügyben a Parlament szlovén tagjaira, a T-641/15. sz. ügyben a Parlament osztrák tagjaira, a T-642/15. sz. ügyben a Parlament lengyel tagjaira, a T-643/15. sz. ügyben a Parlament svéd tagjaira, a T-644/15. sz. ügyben a Parlament luxemburgi tagjára, a T-645/15. sz. ügyben a Parlament szlovák tagjaira, a T-646/15. sz. ügyben a Parlament görög tagjaira, a T-647/15. sz. ügyben a Parlamentnek a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságából származó tagjaira, a T-648/15. sz. ügyben a Parlament litván tagjaira, a T-649/15. sz. ügyben a Parlament magyar tagjaira, a T-650/15. sz. ügyben a Parlament finn tagjaira, a T-651/15. sz. ügyben a Parlament bolgár tagjaira, a T-652/15. sz. ügyben a Parlament német tagjaira, a T-653/15. sz. ügyben a Parlament dán tagjaira, a T-654/15. sz. ügyben a Parlament cseh tagjaira, a T-655/15. sz. ügyben a Parlament holland tagjaira, a T-656/15. sz. ügyben a Parlament olasz tagjaira, a T-657/15. sz. ügyben a Parlament román tagjaira, a T-658/15. sz. ügyben a Parlament spanyol tagjaira, a T-659/15. sz. ügyben a Parlament francia tagjaira, a T-660/15. sz. ügyben a Parlament belga tagjaira, a T-661/15. sz. ügyben a Parlament portugál tagjaira, a T-663/15. sz. ügyben a Parlament észt tagjaira, a T-664/15. sz. ügyben a Parlament máltai tagjaira, a T-665/15. sz. ügyben a Parlament lett tagjaira, a T-666/15. sz. ügyben a Parlament horvát tagjaira, és a T-94/16. sz. ügyben a Parlament ír tagjaira vonatkoztak.

5 A T-639/15–T/666/15. sz. ügyekben 2015. július 20-án, a T-94/16. sz. ügyben pedig 2015. november 25-én a Parlament főtitkára elutasította a felperesek dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeit egyrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivétel alapján a személyes adatok védelmére hivatkozva, és másrészt azzal érvelve, hogy nem rendelkezik a Parlament tagjai bankszámláinak a részletes kimutatásaival.

6 A T-639/15–T/666/15. sz. ügyekben 2015 augusztusában kelt levelekben, a T-94/16. sz. ügyben pedig egy 2015 decemberében kelt levélben minden felperes megerősítő kérelmet nyújtott be a Parlamenthez a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés iránt.

7 A Parlament a megtámadott határozatokban ezeket a kérelmeket elutasította, egyrészt arra hivatkozva, hogy a kérelmezett dokumentumok közül néhánnyal nem rendelkezik, és másrészt a kérelmek ezt meghaladó részét érintően az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 8. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett kivétel kettős alapjára, valamint az e kérelmek kezeléséhez kapcsolódó túlzott adminisztratív teherre hivatkozva.

Az eljárás és a felek kérelmei

8 A felperesek a Törvényszék Hivatalához a T-639/15–T-666/15. sz. ügyekben 2015. november 13-án, a T-94/16. sz. ügyben pedig 2016. március 1-jén benyújtott keresetleveleikkel megindították a jelen kereseteket.

9 A Parlament a T-639/15–T-666/15. és T-94/16. sz. ügyekben előterjesztett ellenkérelmeinek benyújtásával egyidejűleg arra kérte a Törvényszéket, hogy egyesítse a T-639/15–T-666/15. sz. ügyeket, majd a T-639/15–T-666/15. és T-94/16. sz. ügyeket.

10 A T-639/15–T-666/15. sz. ügyek felperesei közölték a Törvényszékkel, hogy nem ellenzik a T-639/15–T-666/15. sz. ügyek egyesítését, de ennek feltételéül azt kérték, hogy fő ügyként a T-662/15. sz. ügy kerüljön megjelölésre.

11 A T-643/15., T-644/15., T-647/15., T-657/15–T-659/15. és T-94/16. sz. ügyek felperesei 2016. március 17-én azt kérelmezték, hogy a keresetleveleikben szereplő bizonyos adatokat kezeljék bizalmasan a nyilvánosság, valamint az ügyek esetleges egyesítése esetén az egyéb ügyek felperesei viszonylatában.

12 A T-643/15., T-644/15., T-647/15., T-657/15–T-659/15. és T-94/16. sz. ügyek felperesei a kérelmeiknek megfelelően ugyanezen a napon benyújtották a keresetleveleik nem bizalmas változatát.

13 A T-94/16. sz. ügy felperese 2016. június 20-án tájékoztatta a Törvényszéket, hogy nem ellenzi a T-639/15–T-666/15. sz. ügyek és a T-94/16. sz. ügy egyesítését.

14 A Törvényszék negyedik tanácsának az elnöke a 2016. május 24-i és július 20-i végzésekben az eljárás írásbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítette a T-639/15–T-666/15. és a T-94/16. sz. ügyeket, és helyt adott a T-643/15., T-644/15., T-647/15., T-657/15–T-659/15. és T-94/16. sz. ügyek felperesei által előterjesztett bizalmas kezelés iránti kérelmeknek.

15 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírát az ötödik tanácshoz osztották be, a jelen ügyeket ennek a tanácsnak osztották ki.

16 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (ötödik tanács) úgy határozott, hogy a jelen ügyekben megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az ügyeket a szóbeli szakasz lefolytatása céljából egyesíti.

17 A Törvényszék a 2017. október 19-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

18 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatokat;

– a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

19 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a kereseteket megalapozatlanság miatt utasítsa el;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

20 A Törvényszék a jelen ügyeket az eljárási szabályzatának 68. cikke alapján az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesíti.

21 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

22 Az első két jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezések azáltal való megsértésén alapszik, hogy a kérelmezett dokumentumok nem tartalmaznak személyes adatokat, és hogy mindenesetre a továbbításuk szükségessége bizonyításra került, csakúgy, mint az érintett személyek jogszerű érdekei megsértésének a hiánya.

23 A harmadik jogalap az egyes kérelmezett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát érintően a 1049/2001 rendelet 2. és 4. cikkében, valamint 6. cikkének (3) bekezdésében foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezésekből következő általános kötelezettség megsértésén, valamint a hozzáférés túlzott adminisztratív terhen alapuló megtagadásának a jogellenességén alapszik.

24 A negyedik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének az azáltal való megsértésén alapszik, hogy még a kérelmezett dokumentumokhoz való részleges hozzáférést is megtagadták.

25 Az ötödik és utolsó jogalap az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében és 8. cikkének (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségnek a megsértésén alapul.

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az az 1049/2001 rendeletnek a többek között az ugyanezen rendelet (4) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkéből következik, e cikk a lehető legszélesebb hatályt kívánja biztosítani az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti jognak (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61. pont.), és az 1049/2001 rendelet (11) preambulumbekezdése értelmében „[e]lvben az intézmények valamennyi dokumentumát hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.”

27 Így a nyilvánosságnak a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó joga, amelyet az 1049/2001 rendelet előír, csak a ténylegesen az érintett intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, tehát e jog nem terjedhet ki olyan dokumentumokra, amelyek nincsenek az intézmények birtokában, vagy amelyek nem léteznek (lásd ebben az értelemben: 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38. és 46. pont).

28 A jelen ügyben a felperesek által kérelmezett dokumentumok között nemcsak a napidíjra, az utazási költségekre és a parlamenti asszisztensi költségeknek a Parlament tagjainak járó megtérítésére vonatkozóak szerepelnek, hanem olyan iratok is, amelyek azt részletezik, hogy a Parlamentnek az egyes tagállamokból származó tagjai a különböző időszakokban hogyan és mikor költötték el az általános költségtérítést, valamint a Parlament tagjai olyan bankszámlái részletező kimutatásainak a másolatai, amelyeket kifejezetten az általános költségtérítés használatára szánnak.

29 Márpedig ami azokat az iratokat illeti, amelyek azt részletezik, hogy a Parlamentnek az egyes tagállamokból származó tagjai a különböző időszakokban hogyan és mikor költötték el az általános költségtérítést, nem vitatott, hogy az Európai Parlament elnökségének az Európai Parlament tagjainak statútumára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2008. május 19-i és július 9-i határozatának (HL 2009. C 159., 1. o.) 25. és 26. cikke értelmében a Parlament tagjai a mandátumuk elején előterjesztett egyszeri kérelemre havi rendszerességgel átalányjellegű költségtérítésben részesülnek, melynek összege ezenfelül ismert a nyilvánosság számára.

30 Ebből következően az általános költségtérítés átalányjellegére tekintettel a Parlament nem rendelkezik olyan irattal, amely tárgyi vagy időbeli szempontból részletezné e juttatásnak a tagjai által való felhasználását.

31 Következésképpen a Parlament a megtámadott határozatokban és a Parlament elnökségének a fenti 28. pontban említett határozatának 25. cikkében jogosan közölte, hogy nem rendelkezik a Parlament tagjai által az általános költségtérítés keretében eszközölt valós kiadásokról szóló adatokkal, és így nem teheti hozzáférhetővé az e címen kérelmezett dokumentumokat.

32 Ami azokat a részletező kimutatásokat illetik, amelyek a Parlament tagjainak azon bankszámláira vonatkoznak, amelyeket kifejezetten az általános költségtérítés felhasználására szántak, a Parlament a megtámadott határozatokban kifejtette, hogy nincsenek a birtokában ilyen dokumentumok.

33 A jogszerűség azon vélelmének megfelelően, amely az Európai Unió jogi aktusaihoz kapcsolódik, az, hogy egy dokumentum, amelyhez hozzáférést kérelmeznek, nem létezik, vélelmezett abban az esetben, ha az érintett intézmény erre vonatkozó kijelentést tesz. Puszta vélelemről van azonban szó, amelyet a hozzáférést kérelmező bármilyen eszközzel megdönthet, releváns és egybehangzó ténykörülmények alapján (lásd analógia útján: 2002. június 25-i British American Tobacco [Investments] kontra Bizottság ítélet, T-311/00, EU:T:2002:167, 35. pont).

34 A jelen ügyben a felperesek azonban nem terjesztettek elő olyan információkat, amelyek kétségbe vonnák azt, hogy a szóban forgó dokumentumok nem léteznek. A felperesek ugyanis mindössze azzal érveltek, hogy nehezen hiszik el, hogy a Parlament nem rendelkezik ilyen dokumentumokkal, mivel ezen utóbbi azt nyilatkozta, hogy a költségtérítéseknek a tagjai által való felhasználását érintő ellenőrzési mechanizmusai kielégítőek. Márpedig az említett nyilatkozat semmiképpen nem jelenti azt, hogy a Parlament birtokában vannak a tagjainak a kifejezetten az általános költségtérítés felhasználására szánt bankszámláira vonatkozó részletező kimutatások.

35 Következésképpen a Parlament a megtámadott határozatokban jogosan utasította el a felpereseknek az általános költségtérítéshez kapcsolódó kiadásokra és a Parlament tagjainak a kifejezetten e költségtérítés felhasználására szánt bankszámláinak a részletező kimutatásaira vonatkozó dokumentumok iránti kérelmeit.

36 A felperesek érvei nem kérdőjelezhetik meg ezt az értékelést.

37 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a felperesek az írásbeli beadványaikban annak hangsúlyozására szorítkoztak, hogy a Parlament tagjai az általános költségek után tagadhatatlanul költségtérítésben részesülnek a körzeti irodájuk bérletét, a telefonszámlákat, valamint az informatikai felszerelések és az áramfogyasztás számláit magukban foglaló költségek fedezése érdekében.

38 Ez nem változtat azon, hogy nem vitatott, hogy ezeket a költségtételeket átalányjelleggel térítik meg, és nem a felmerülő kiadások igazolásának a bemutatása ellenében, amit nem vonhatnak kétségbe a felperesek kétségei azt illetően, hogy a Parlament nem rendelkezik az e címen kérelmezett dokumentumokkal, mivel a felperesek még csak meg sem próbálkoztak azzal, hogy olyan szabályra hivatkozzanak, amely ennek ellenkezőjét bizonyítja.

39 Meg kell állapítani, hogy a felperesek az érvelésükkel nem arra törekednek, hogy a megtámadott határozatok jogszerűségét vitassák, hanem lényegében arra, hogy a létező ellenőrzési mechanizmus elégtelenségére és hatékonyságának hiányára rámutassanak, amelyek értékelését nem a Törvényszéknek kell elvégeznie a jelen keresetek keretében.

40 Így először is hatástalanság miatt el kell utasítani a keresetek összes olyan jogalapját, amely az általános költségtérítéshez kapcsolódó kiadásokra, valamint a Parlament tagjainak a kifejezetten az említett költségtérítésre szánt bankszámláinak a részletező kimutatásaira vonatkozó dokumentumokat érinti, és a keresetek jogalapjainak a Törvényszék általi vizsgálatát kizárólag a felperesek által a napidíjakra, az utazási költségek megtérítésére, valamint a parlamenti asszisztensi költségek megtérítésre vonatkozóan előterjesztett hozzáférés iránti kérelmekre kell korlátozni.

Az első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában szereplő, összefüggésben értelmezett rendelkezések azáltal való megsértéséről, hogy ezen utóbbi rendelkezés a jelen ügyre nem alkalmazható

41 A felperesek a keresetek első jogalapja keretében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában szereplő, összefüggésben értelmezett rendelkezések megsértésére hivatkoznak, mely rendelkezéseknek lényegében ezenfelül a jogszerűségét is vitatják. Ez a jogalap két részből áll.

42 Az első rész keretében a felperesek azzal érvelnek, hogy a megtámadott határozatokhoz jogellenesség kapcsolódik, mivel lényegében a 45/2001 rendelet a jelen ügyre nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy a szóban forgó adatok nem a Parlament tagjainak a magánszférájába tartoznak, hanem a nyilvános szférájukba, hiszen a kérelmezett dokumentumok a választott képviselőként betöltött funkciójuk gyakorlásához kapcsolódnak.

43 Másként fogalmazva a felperesek azzal érvelnek, hogy a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem befolyásolná kedvezőtlenül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a magánélet és az egyén sérthetetlenségét, mivel még ha e dokumentumok tartalmaznak is személyes adatokat, azok nem a Parlament tagjainak a magánéletére vonatkoznak.

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel kedvezőtlenül befolyásolná a magánélet és az egyén sérthetetlenségének a védelmét, és e rendelkezést az Uniónak a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályozásával összhangban kell alkalmazni.

45 E szabályokból, és konkrétan a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 2. cikkének

a) pontjából és a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontjából az következik, hogy a „személyes adat” fogalma az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információra kiterjed.

46 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a kérelmezett dokumentumok közül valamennyi tartalmaz azonosítható természetes személyre vonatkozó információkat.

47 Ez igaz a Parlamentnek az utazási költségek megtérítésére és a napidíjra vonatkozóan rendelkezésére álló dokumentumokra, amelyek szükségszerűen azonosítják a Parlament valamennyi érintett tagját, még ha csak e költségtérítések kifizetése céljából is.

48 Ugyanez igaz azokra a dokumentumokra, amelyekkel a Parlament a parlamenti asszisztensi költségek vonatkozásában rendelkezik, és amelyek szükségszerűen azonosítják a Parlament egyes érintett tagjait és e költségtérítéseik kedvezményezettjeit, még ha csak a költségtérítések kifizetése céljából is.

49 A felperesek érvei nem kérdőjelezhetik meg ezt az értékelést.

50 Először is az a különbségtétel, amelyet a felperesek a szóban forgó adatok tekintetében javasolnak annak alapján, hogy azok a magánszférába vagy a nyilvános szférába tartoznak-e, nyilvánvalóan annak egybemosásából származik, hogy mi tartozik a személyes adatok körébe, és mi tartozik a magánélet körébe, jóllehet a személyes adatoknak a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében vett fogalma és a magánéletre vonatkozó adatok fogalma nem esik egybe (2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 32. pont).

51 Az a kérdés továbbá, hogy a Parlament tagjai jogszerű érdekei sérelmének a veszélye fennáll-e, szintén nem érintheti a szóban forgó adatok személyes adatoknak való minősülését, ez a kérdés a második kereseti kérelem második része vizsgálatának a körébe tartozik, amellyel az alábbi 96. pont foglalkozik.

52 Végezetül az, hogy a szóban forgó személyekre vonatkozó adatok szorosan kapcsolódnak az e személyekre vonatkozó nyilvános adatokhoz, többek között mivel azokat – konkrétan a Parlament tagjainak a nevét – a Parlament internetes oldala feltünteti, semmiképpen nem jelenti azt, hogy ezek az adatok a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében vett személyesadat-jellegüket elveszítették volna (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 31. pont).

53 Másként fogalmazva a szóban forgó adatok személyes adatoknak való minősülése nem zárható ki önmagában amiatt, hogy ezek az adatok olyan más adatokhoz kapcsolódnak, amelyek nyilvánosak, függetlenül attól a kérdéstől, hogy ezen adatok hozzáférhetővé tétele sértené-e az érintett személyek jogszerű érdekeit.

54 Az első jogalap második része keretében a felperesek lényegében a 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának a jogellenességére hivatkoznak a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjára tekintettel.

55 A felperesek álláspontja szerint az az előzetes követelmény, amely szerint a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja értelmében bizonyítani kell a kérelmezett adatok továbbításának a szükségességét, függetlenül az érintett személy érdekének a jogszerűségétől, a személyes adatok védelmét a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának megsértésével erősíti.

56 Anélkül, hogy az elfogadhatóságot, amelyet a Parlament vitat, értékelni kellene, a felperesek érvelését mindenképpen el kell utasítani.

57 A 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának a jogszerűsége ugyanis nem értékelhető a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja alapján, mivel e két jogszabályi rendelkezés, amely ráadásul a másodlagos jog körébe tartozik, eltérő hatállyal rendelkezik, és egyik sem írja elő azt, hogy a másikhoz képest elsőbbséget élvez.

58 A 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának jogszerűsége tehát csupán az elsődleges jogi rendelkezésekre tekintettel vitatható.

59 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperesek az írásbeli beadványaikban nem említettek ilyen rendelkezést.

60 Mindenesetre a személyes adatoknak a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában biztosított védelme, valamint a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában biztosított védelme e rendelkezések hatályát tekintve analóg terjedelműnek tekinthető.

61 Következésképpen a keresetek első jogalapját el kell utasítani.

A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, valamint a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezéseknek a személyes adatok továbbításának szükségessége tekintetében való megsértésére alapított jogalap

62 A felperesek a keresetek második jogalapja keretében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, valamint a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezéseknek az azáltal való megsértésére hivatkoznak, hogy a Parlament elutasította a kért dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeket annak ellenére, hogy teljesültek az azok hozzáférhetővé tételére vonatkozó feltételek.

63 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az uniós intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az EUMSZ 294. cikk szerinti eljárásnak megfelelően meghatározott elvek és feltételek szerint (lásd: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EBHT, EU:C:2014:112, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 Az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekezdése szerint illeszkedik az Amszterdami Szerződés által beiktatott EUSZ 1. cikk második bekezdésében kifejezett azon szándékhoz, hogy új szakaszt jelentsen az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik (lásd: 2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-115/13, EU:T:2015:497, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

65 Emlékeztetni kell arra is, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja oszthatatlan rendelkezés, amely megköveteli, hogy a magánéletnek és az egyén sérthetetlenségének az esetleges kedvezőtlen befolyásolását mindig a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályokkal, és különösen a 45/2001 rendelettel összhangban vizsgálják és értékeljék. E rendelkezés így egyedi és megerősített védelmi rendszert hoz létre azon személyek vonatkozásában, akiknek a személyes adatai adott esetben nyilvánosan hozzáférhetővé tehetők (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 59. és 60. pont).

66 Következésképpen amennyiben az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelem célja személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés, a 45/2001 rendelet rendelkezései teljes mértékben alkalmazandóvá válnak (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63. pont).

67 A jelen ügyben a keresetek első jogalapjának vizsgálatából az következik, hogy valamennyi kérelmezett dokumentum tartalmaz személyes adatokat, így a 45/2001 rendelet rendelkezései a jelen ügyben teljes mértékben alkalmazandóak.

68 Márpedig már megállapításra került, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni (lásd analógia útján: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 77. pont).

69 Azon határozatok kontextusában tehát, amelyekkel egy intézmény elutasítja a személyes adatokat tartalmazó információhoz való hozzáférés iránti kérelmet amiatt, hogy az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a magánéletnek és az egyén sérthetetlenségének a védelmén alapuló kivétel körébe tartozik, ezen adatok csak abban az esetben továbbíthatók, ha a címzettjük a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja alapján bizonyítja az adatok továbbításának a szükségességét, és nincs ok annak feltételezésére, hogy e továbbítás sértheti az érintett személy jogszerű érdekeit, melyeket az intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk, ha személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet terjesztenek eléjük (lásd ebben az értelemben: 2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63. pont).

70 Magából a 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának a szövegéből kitűnik, hogy az a személyes adatok továbbítását két kumulatív feltétel teljesüléséhez köti (2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 46. pont).

71 Ezen összefüggésben elsőként az ilyen továbbítás kérelmezőjének feladata a továbbítás szükségességének bizonyítása. Ha ezt bizonyítják, az érintett intézmény feladata annak vizsgálata, hogy van-e ok azt feltételezni, hogy az érintett jogszerű érdekei e továbbítás folytán sérelmet szenvedhetnek (2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 Így a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja megköveteli a megkeresett intézménytől, hogy először is a kérelmező által kitűzött célra tekintettel értékelje a személyes adatok továbbításának szükséges, tehát arányos jellegét, és a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt, szükségességre vonatkozó, szigorúan értelmezendő feltétel teljesülése magában foglalja annak a kérelmező általi bizonyítását, hogy a személyes adatok továbbítása a legmegfelelőbb intézkedés a kérelmező által kitűzött cél eléréséhez elképzelhető intézkedések közül, és hogy arányos e céllal, ami arra kötelezi a kérelmezőt, hogy kifejezett és jogszerű igazolást nyújtson e tekintetben (2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-115/13, EU:T:2015:497, 54. és 59. pont).

73 A jelen ügyben igaz, hogy a felperesek a szóban forgó adatok továbbítása szükségességének a bizonyítása érdekében közöltek különböző, a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeik által követett célokat, nevezetesen lényegében egyrészt annak a nyilvánosság számára való lehetővé tételét, hogy ellenőrizze a Parlament tagjai által a mandátumuk gyakorlása keretében eszközölt kiadások megfelelőségét, és másrészt a nyilvánosság információhoz és átláthatósághoz való jogának a biztosítását.

74 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy ezek a célok a tág és általános megfogalmazásuk miatt önmagukban nem bizonyíthatják a szóban forgó személyes adatok továbbításának a szükségességét.

75 A Parlamenttel szemben ugyanis nem lehet kifogásolni, hogy az említett, ilyen tág és általános módon megfogalmazott célok alapján e személyes adatok továbbításának a szükségességét nem tekintette hallgatólagosan bizonyítottnak (lásd ebben az értelemben: 2011. november 23-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-82/09, nem tették közzé, EU:T:2011:688, 34. pont; 2016. szeptember 21-i Secolux kontra Parlament ítélet, T-363/14, EU:T:2016:521, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Az ezzel ellenkező értékelés elvben az intézményt arra kötelezné, hogy a személyes adatok hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdeket érintő általános megfontolások alapján az említett adatok továbbításának a szükségességét tekintse hallgatólagosan bizonyítottnak (lásd ebben az értelemben: 2011. november 23-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-82/09, nem tették közzé, EU:T:2011:688, 35. pont).

77 Először is a felperesek által hivatkozott első céllal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felperesek nem fejtették ki, hogy a szóban forgó személyes adatok továbbítása hogyan lenne szükséges a Parlament tagjai által a mandátumuk teljesítéséhez eszközölt kiadások kellő ellenőrzésének a biztosításához, és konkrétan az említett kiadások meglévő ellenőrzési mechanizmusai állítólagos hiányosságainak a kiküszöböléséhez.

78 Így a felperesek által az említett továbbítás szükségességének alátámasztásaként előterjesztett információk nem lehetnek meggyőzőek.

79 Először is a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának parlamenti képviselői által eszközölt kiadásokra vonatkozóan a sajtó által végzett vizsgálódásokra történő hivatkozások e tekintetben nem relevánsak a felperesek azon célja tekintetében, hogy biztosítsák a Parlament tagjai kiadásainak a nyilvánosság általi ellenőrzését.

80 Ezenfelül az arra való hivatkozás, hogy a Törvényszék a 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet (T-471/08, EU:T:2011:252) alapjául szolgáló ügyben megsemmisítette a Parlament azon határozatát, amely elutasította azt a kérelmet, amelyet egy újságíró terjesztett elő a Parlament belső ellenőrzési szolgálata által készített, a parlamenti asszisztensi költségtérítésekre vonatkozó, 2008. január 9-i 06/02. sz. jelentéshez való hozzáférés iránt, nem alkalmazható a jelen ügyre.

81 Egyrészt ugyanis a 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet (T-471/08, EU:T:2011:252) alapjául szolgáló ügyben vitatott hozzáférés iránti kérelem a Parlament belső ellenőrzési szolgálatának a jelentésére vonatkozott, és nem olyan dokumentumok összességére, amelyek azt részletezik, hogy a Parlament tagjai hogyan használják fel a nekik kifizetett különböző juttatásokat.

82 Másrészt, amint az a 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet (T-471/08, EU:T:2011:252) 42–85. pontjából következik, a szóban forgó hozzáférés iránti kérelem elutasításának az indokai nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a személyes adatok védelmére vonatkozó kivételen alapult, hanem az említett rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében és 4. cikkének (3) bekezdésében előírt kivételeken, amelyek az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak a védelmét, illetve az intézmény döntéshozatali eljárása céljainak a védelmét érintik. Következésképpen a felperes nem volt köteles arra, amint a jelen esetben, hogy bizonyítsa a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférésnek a felperes céljai tekintetében fennálló szükségességét.

83 Mindenesetre még ha a 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet (T-471/08, EU:T:2011:252) alapjául szolgáló ügyre való hivatkozással a felperesek azt kívánják is szemléltetni, hogy a Parlament tagjai által eszközölt kiadások megfelelő ellenőrzésének a biztosításához szükséges a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés, mivel az, hogy az említett ügyben a Parlament határozatát megsemmisítették, a felperesek álláspontja szerint megerősítette a parlamenti asszisztensi költségtérítések felhasználását érintő szabályokat, ezt az érvet ugyanúgy el kell utasítani. Az említett

ügy tárgyát képező ellenőrzési jelentés és a jelen kereset tárgyát képező dokumentumok közötti különbségekre tekintettel ugyanis önmagában az a körülmény, hogy az említett jelentés közzététele a felperesek által hivatkozott hatásokkal járt, még a bizonyítottsága esetén sem támaszthatja alá a kérelmezett dokumentumokban szereplő személyes adatok továbbításának a szükségességét.

84 Ezenfelül bár a felperesek a hozzáférés iránti megerősítő kérelmeikben hivatkoztak „a Parlament tagjai által az elmúlt években elkövetett, alátámasztott vagy állítólagos számos csalásra”, ez a hivatkozás, amely különlegesen elvont és általános jellegű, nem igazolhatja a Parlament tagjaira vonatkozó, az egyes felperesek által megjelölt személyes adatok továbbításának a szükségességét, és még kevésbé annak arányos jellegét.

85 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a felperesek kizárólag a Parlament bolgár tagja példájára hivatkoznak.

86 Márpedig ez a példa önmagában nem elég a Parlament valamennyi tagjára vonatkozó személyes adatok továbbításának az igazolásához.

87 Végezetül bár a felperesek a keresetükben valóban hivatkoznak a Parlament tagjai tekintetében a fiktív alkalmazás gyanújára, meg kell állapítani, hogy ezeket az információkat a hozzáférés iránti megerősítő kérelmeik keretében nem terjesztették a Parlament elé.

88 Márpedig meg kell állapítani, hogy a személyes adatok továbbítását kérő személynek kell bizonyítania, hogy az adatok továbbítása szükséges. Amennyiben ez bizonyítást nyert, úgy az érintett intézménynek kell vizsgálnia, hogy nincs-e ok azt feltételezni, hogy a szóban forgó továbbítása folytán az érintett jogszerű érdekei sérelmet szenvedhetnek. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem terjesztettek elő semmilyen érvet a Parlament tagjai általi fiktív alkalmazásnak a megtámadott határozatok elfogadását megelőző gyanúját érintően (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 21-i Secolux kontra Bizottság ítélet, T-363/14, EU:T:2016:521, 36. és 37. pont).

89 Így a Parlament tagjai általi fiktív alkalmazás gyanújára vonatkozó információk nem vehetők figyelembe az említett tagok személyes adatai továbbításának az igazolásához.

90 Másodszor, a felperesek második célját érintően meg kell állapítani, hogy a nyilvános vita megindítására irányuló szándék nem elég a személyes adatok továbbítása szükségességének a bizonyításához, mivel ez az érv kizárólag a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem céljához kapcsolódik (lásd ebben az értelemben: 2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítélet, T-115/13, EU:T:2015:497, 84. pont).

91 Az átláthatóságra vonatkozó cél semmiképpen nem élvezhet automatikusan elsőbbséget a személyes adatok védelméhez való joggal szemben (lásd analógia útján: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 85. pont).

92 Harmadszor és végezetül meg kell állapítani, hogy bár, amint a felperesek is érvelnek, a 2015. július 15-i Dennekamp kontra Parlament ítéletből (T-115/13, EU:T:2015:497) az következik, hogy a személyes adatok továbbításának szükségessége alapulhat olyan általános célon, mint a nyilvánosságnak a Parlament tagjai által a feladataik teljesítése során tanúsított magatartásra vonatkozó információkhoz való joga, az említett ítélet 81. pontjából az következik, hogy csak a személyes adatok hozzáférhetővé tétele iránti kérelem által követett célok megfelelő és arányos jellegének a felperesek általi bizonyítása teszi lehetővé a Törvényszék számára azt, hogy a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja értelmében ellenőrizze annak szükségességét.

93 Márpedig a felperesek sem a hozzáférés iránti első kérelmükben, sem a hozzáférés iránti megerősítő kérelmükben nem terjesztettek elő kifejezett és jogszerű igazolást annak bizonyítása céljából, hogy a szóban forgó személyes adatok továbbítása a legmegfelelőbb az elképzelhető intézkedések közül – ideértve a nyilvánosság rendelkezésére álló adatok és dokumentumok felhasználását – az általuk kitűzött cél eléréséhez, és hogy az a céllal arányban áll.

94 Nem lehet helyt adni a hozzáférés iránti megerősítő kérelmekben előterjesztett, a 2015. július 16-i ClientEarth és Pan Europe kontra EFSA ítéletre (C-615/13 P, EU:C:2015:489) való hivatkozásoknak sem, mivel a Bíróság a jelen ügytől eltérően az említett ítélet 65. pontjában azt állapította meg, hogy a személyes adatok hozzáférhetővé tételének a szükségességére vonatkozó bizonyítékot konkrét információk formájában szolgáltatták, mint például az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) munkacsoportja szakértő tagjainak többsége által a nyomásgyakorló csoportokkal fenntartott kapcsolatok.

95 Mindenesetre meg kell állapítani továbbá, hogy a felperesek az érvelésükkel megint csak nem annyira a megtámadott határozatok jogszerűségének a vitatására, mint inkább a meglévő ellenőrzési mechanizmusok elégtelenségének és hatékonysága hiányának az ismertetésére törekednek, amelyeknek az értékelését nem a Törvényszéknek kell elvégeznie a jelen keresetek keretében.

96 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperesek nem bizonyították a kérelmezett dokumentumok továbbításának a szükségességét.

97 Mivel a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt feltételek kumulatívak (2015. július 16-i ClientEarth és PAN Europe kontra EFSA ítélet, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 46. pont), nem kell megvizsgálni, hogy van-e ok azt feltételezni, hogy az érintett dokumentumok továbbítása az érintett személyek jogszerű érdekei tekintetében sérelmet okozhatnak.

98 Következésképpen a keresetek második jogalapját el kell utasítani.

A harmadik, az 1049/2001 rendelet 2. és 4. cikkében, valamint 6. cikkének (3) bekezdésében foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezéseken alapuló, az egyes kérelmezett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát érintő általános kötelezettség megsértésére és a hozzáférés túlzott adminisztratív teher miatt való megtagadásának a jogellenességére alapított jogalap

99 A felperesek kereseteinek harmadik jogalapja két részből áll, amelyeket külön-külön kell értékelni.

A harmadik jogalap első részéről

100 A keresetek harmadik jogalapjának első része keretében a felperesek az 1049/2001 rendelet 2. és 4. cikkében, valamint 6. cikkének (3) bekezdésében foglalt, összefüggésben értelmezett rendelkezéseken alapuló, az egyes kérelmezett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát érintő általános kötelezettség megsértésére hivatkoznak.

101 Ebben az értelemben a felperesek azzal érvelnek, hogy még ha nem is zárható ki a minden egyes dokumentum egyedi vizsgálata alóli kivétel lehetősége, a jelen ügyben nem kerülhet szóba ilyen lehetőség, mivel a kérelmezett dokumentumok nyilvánvalóan nem tartoznak a dokumentumok ugyanazon kategóriáiba, mivel nyilvánvaló a tartalmuk sokfélesége.

102 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat értelmében az azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében

említett tevékenységek valamelyikéhez kapcsolódik (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. pont).

103 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elbírálásához szükséges vizsgálatnak konkrétnak kell lennie. Így egyrészt önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának. Másrészt a védett érdek sérelme kockázatának észszerűen előreláthatónak és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie. Így a vizsgálatot, amelyet az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (lásd: 2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. pont, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

104 E konkrét vizsgálatot egyébként a kérelemmel érintett minden dokumentum vonatkozásában el kell végezni. Ugyanis szintén az 1049/2001 rendeletből adódóan a rendelet 4. cikkében előírt kivételek mind a dokumentumra vonatkoznak (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EU:T:2005:125, 70. pont).

105 Ez nem változtat azon, hogy a Bíróság elismerte, hogy az intézmények annak kifejtése tekintetében, hogy a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetővé tétele hogyan sértheti az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamely kivétel által védett érdeket, alapul vehetnek olyan általános vélelmeket, amelyek a dokumentumok bizonyos kategóriáira vonatkoznak, mivel az ugyanolyan jellegű dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmekre hasonló általános megfontolások alkalmazhatóak (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. pont; 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 54. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65. pont).

106 A jelen ügyben a Parlament a megtámadott határozatokban megállapította, hogy a kérelmezett dokumentumok – mint például a hotelszámlák, a menetjegyek, a munkaszerződések vagy a bérelszámolások– ugyanazon kategóriákba tartoznak. A felperesek érvelése szerint a dokumentumok sokfélesége kizárja, hogy azok ugyanazon kategóriába tartozzanak.

107 Ezen érv elutasításához elegendő egyrészt megállapítani, hogy az téves előfeltevésen alapul, mivel a Parlament a megtámadott határozatokban nem azt állapította meg, hogy valamennyi dokumentum egyetlen kategóriába tartozik, hanem azt, hogy azok több ugyanolyan kategóriába tartoznak.

108 Így például az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétel alkalmazása keretében a Parlament azt állapította meg, hogy valamennyi menetjegy a menetjegyek kategóriájába tartozik, valamennyi hotelszámla a hotelszámlák kategóriájába tartozik, valamennyi munkaszerződés a munkaszerződések kategóriájába tartozik, és valamennyi bérelszámolási dokumentum a bérelszámolási dokumentumok kategóriájába tartozik.

109 Következésképpen a Parlament nem mulasztotta el azt, hogy minden egyes dokumentumot konkrét és egyedi módon vizsgáljon egyetlen kategóriára tekintettel, hanem azokat az általa elkülönített különböző dokumentumkategóriákra tekintettel vizsgálta.

110 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az e különböző dokumentumkategóriákba tartozó dokumentumok személyes adatokat tartalmaznak, még ha azok csupán a szóban forgó egyes dokumentumok által érintett parlamenti tagok nevei is.

111 Mivel a felperesek kérelmei minden olyan dokumentumra vonatkoznak, amely lehetővé teszi annak a meghatározását, hogy az egyes kérelmek által érintett parlamenti tagok hogyan és mikor költötték el az említett kérelmekben említett különböző juttatásokat, e kérelmek szükségszerűen azt feltételezik, hogy a kérelmezett dokumentumoknak tartalmazniuk kell azokat az elemeket, amelyek alapján e tagok név szerint azonosíthatóak.

112 Ez a helyzet a napidíj, az utazási költségek és a parlamenti asszisztensi költségtérítések esetében is, még ha csak az érintett személyeknek való kifizetésről legyen is szó.

113 Következésképpen a Parlamenttel szemben nem lehet kifogásolni, hogy nem végzett konkrét és egyedi vizsgálatot minden egyes kérelmezett dokumentum vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivételre tekintettel.

114 Így a keresetek harmadik jogalapjának első részét el kell utasítani.

A harmadik jogalap második részéről

115 A keresetek harmadik jogalapjának második része keretében a felperesek a kérelmezett dokumentumokhoz való hozzáférés túlzott adminisztratív teher miatti megtagadásának a jogellenességére hivatkoznak.

116 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Parlament a megtámadott határozatokban elutasította a hozzáférés iránti megerősítő kérelmeket, egyrészt – jogosan – azért, mert amint az a keresetek első és második jogalapjának a vizsgálatából következik, valamennyi dokumentum személyes adatokat tartalmaz, melyekkel kapcsolatban a felperesek nem bizonyították a továbbítás szükségességét, és másrészt azért, mert a kérelmek összességében kért valamennyi dokumentumnak a hozzáférhetővé tétele túlzott adminisztratív terhet jelent.

117 Meg kell tehát állapítani, hogy a Parlament birtokában lévő, kérelmezett dokumentumok tekintetében a hozzáférhetővé tétel megtagadását két önálló és alternatív alapra hivatkozva igazolták, ezért az egyik indok mindenképpen szükségtelen a másikra való tekintettel.

118 Következésképpen mivel a Törvényszék elutasította a keresetek első és második jogalapját, melyek a Parlament határozata első indokának a jogszerűségét vitatták, az egyetlen lehetséges döntés az, hogy hatástalanság miatt el kell utasítani a keresetek harmadik jogalapjának második részét, amely ezen indokok közül a másodikra vonatkozik, és amely az elsőre tekintettel mindenképpen szükségtelen.

119 Ezen okok miatt a Parlamenttel szemben nem lehet sikeresen kifogásolni azt, hogy nem egyeztetett informálisan a kérelmezőkkel annak érdekében, hogy az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése alapján méltányos megoldást találjon. E rendelkezésekre ugyanis nem lehet hivatkozni, mivel a jelen ügyben a Parlament jogosan állapította meg, hogy a kérelmezett dokumentumok az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivétel hatálya alá tartoznak, amint az az első és második jogalap vizsgálatából kitűnik.

120 Következésképpen a keresetek harmadik jogalapjának második részét, mivel az hatástalan, szintén el kell utasítani, és így a keresetek teljes harmadik jogalapját el kell utasítani.

A negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

121 A keresetek negyedik jogalapja keretében a felperesek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdése b) pontjának azáltal való megsértésére hivatkoznak, hogy a kérelmezett dokumentumok esetében még a részleges hozzáférést is megtagadták.

122 A felperesek azzal érvelnek, hogy a Parlament nem végezte el a kérelmezett dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatát, pedig hozzáférhetővé kellett volna tennie legalább azokat a dokumentumokat, amelyek nem tartoznak a kivétel hatálya alá, valamint arra hivatkoznak, hogy az említett dokumentumok hozzáférhetővé tétele, még ha csak részleges is, megfelelt volna a hozzáférés iránti kérelmük által követett célnak.

123 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Parlament a megtámadott határozatokban úgy vélte, hogy a személyes adatoknak a kérelmezett dokumentumokban való kitakarása nem tenné lehetővé azon célok elérését, amelyekre a hozzáférés iránti kérelmek irányulnak, és túlzott adminisztratív terhet jelentene.

124 A felperesek érvei nem érinthetik a megtámadott határozatok jogszerűségét e tekintetben.

125 Ugyanis amint az a keresetek jogalapjainak a vizsgálatából és a felperesek megerősítő kérelmeiből kitűnik, ezen utóbbiak az e kérelmekben megnevezett parlamenti képviselők egyéni kiadásaihoz kapcsolódó dokumentumokhoz kívánnak hozzáférni abból a célból, hogy ellenőrizhessék az egyes képviselők tekintetében e kiadások megfelelőségét.

126 Márpedig egyértelmű, hogy a kérelmezett dokumentumok olyan változatának a hozzáférhetővé tétele, amelyből mindenfajta személyes adatot eltávolítottak, ideértve a Parlament érintett képviselőinek a nevére vonatkozó adatokat, az e dokumentumokhoz való hozzáférést a célok tekintetében mindenfajta hasznosságtól megfosztotta volna, mivel az ilyen hozzáférés nem tette volna lehetővé a felperesek számára, hogy a Parlament tagjainak a kiadását egyénileg ellenőrizzék, tekintve, hogy a kérelmezett dokumentumok nem lettek volna az érintett személyekhez kapcsolhatók.

127 Mindenesetre nem vitatható komolyan az, hogy a személyes adatoknak a kérelmezett dokumentumokban való kitakarása a kérelmezett dokumentumok terjedelmére tekintettel túlzott adminisztratív terhet jelent (lásd: 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélet, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36. és 37. pont).

128 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Parlament a megtámadott határozatokban a Parlament képviselőinek utazási költségtérítéseire és napidíjaira vonatkozó számviteli és pénzügyi dokumentumok számát éves viszonylatban több mint 220 000-re becsülte, mely dokumentumokat a Parlament kizárólag adminisztratív és pénzügyi célokra őrzi meg, és egyes dokumentumokat kizárólag papír formában tárol, amit a felperesek az írásbeli beadványaikban nem vitattak.

129 A Parlament a tárgyaláson – anélkül, hogy a felperesek ezt vitatták volna – az érintett időszakra vonatkozóan a Parlament egyes tagjai vonatkozásában átlagosan 5500 oldalt említett, azaz 33 000 oldalt a hat ciprusi képviselő, több mint 500 000 oldalt a 96 német képviselő, és több mint 4 000 000 dokumentumot a kérelmek összessége vonatkozásában.

130 Így a kérelmezett dokumentumok teljessége nyilvánvalóan terjedelmesebbnek bizonyulna, ami szintén az említett dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadását igazoló körülményt képez.

131 Következésképpen a keresetek negyedik jogalapját el kell utasítani.

Az ötödik, a 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében és 8. cikkének (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

132 A felperesek a keresetek ötödik jogalapja keretében a 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében és 8. cikkének (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség azáltal való megsértésére hivatkoznak, hogy a Parlament nem vizsgálta meg valamennyi érvüket.

133 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek az ötödik jogalapjuk keretében kizárólag azt kifogásolják a Parlamenttel szemben, hogy a megtámadott határozatokban nem válaszolt minden olyan érvükre, amelyet a hozzáférés iránti megerősítő kérelmükben fejtettek ki.

134 Márpedig az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az indokolási kötelezettség nem kötelezi az érintett intézményt arra, hogy a végső megtámadott határozat meghozatalát megelőző eljárás során előterjesztett valamennyi érvre válaszoljon (lásd ebben az értelemben: 1972. július 14-i Cassella kontra Bizottság ítélet, 55/69, EU:C:1972:76, 22. pont; 1992. január 24-i La Cinq kontra Bizottság ítélet, T-44/90, EU:T:1992:5, 41. pont).

135 Következésképpen a felperesek érvelésének nem lehet helyt adni.

136 Mindenesetre szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolás követelményének a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, és abban világosan és egyértelműen ki kell fejteni a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és az illetékes bíróság gyakorolhassa a felülvizsgálatát (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63. pont; 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80. pont).

137 Márpedig a jelen ügyben a megtámadott határozatok indokolása lehetővé tette a felperesek számára, hogy a megtámadott határozatok indokait megismerjék, és lehetővé tette a Törvényszék számára, hogy a felülvizsgálatát gyakorolhassa, amint az az első, második, harmadik és negyedik jogalapok vizsgálatából kitűnik.

138 Következésképpen a keresetek ötödik jogalapját, és így a kereseteket teljességükben el kell utasítani.

A költségekről

139 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

140 A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-639/15–T-666/15. és T-94/16. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

3) **Maria Psara, Tina Kristan, Tanja Malle, Wojciech Cieśla, Staffan Dahllof, Delphine Reuter, a České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harry Karanikas, Crina Boros, a Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Tóth Balázs, Minna Knus-Galán, Atanas Tchobanov, Dirk Liedtke, Nils Mulvad, Hugo van der Parre, Guia Baggi, Marcos García Rey, Mark Lee Hunter, Kristof Clerix, Rui Araujo, Anuška Delić, Jacob Borg, Matilda Bačelić és Gavin Sheridan maguk viselik saját költségeiket.**

Gratsias Labucka Dittrich

Ulloa Rubio Xuereb

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. szeptember 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások